

Een van de mensen aan de deur ...

Mensen met allerlei voertuigen aan de deur. Met paard-en-wagen, transport- of bakfietsen. We zien iemand van bakkerij Slob de Stationsweg afrijden. Op de achtergrond de winkels van Jamin en Simon de Wit. Is de bakker op weg naar het 'mandemaokertie' in de Rembrandtlaan? Bakkers reden heel wat af. Zo bezorgde bakker Hansum vanuit de Kerkbuurt ons brood in de omgeving van de watertoren! (B.L.)

Aanderande loi an de deur

Vroeger was 't aailijk best druk an de deur. Sommiges kwamme elkeken dag, aanderes kwamme maor êêns in de week. Zô hadde me groenteboer Den Bok, volleges mijn nog met 'n 'ijzeren hond'. Mellekboer de Zêêuw, en jaere laeter Jôôt Brand met de SRV-waoge. Bakker Slob mè z'n bakfiets waer ik somtije wel-is 'n stuksie mee mog rije, laeter kregte me 'n aoren bakker, mor die naam ben 'k vergete. Kaes- en aaiërboer Den Beste netuulijk, die kwam alleevel 's zaeterdas volleges mijn. Dan hadde me ok nog Kees Visscher, de zêêpman, die me 'de zêêpkist' noemde. Hij reej met 'n waoge vol borstels, bezems, emmers, sponze en zô'n bietjie aalles wat 'r nôôdig was voor de schôômaak. In die tijd was stoepie boene en raome lappe een aalledaegs tafferêêl, dus wiere hêêl wà bezems enzôô verslete. De zêêpman sting wekelijks op 'n zêêpkissie te preke bij 't busstesjon achter 't Winklerplaain. Niks mis mee netuulijk, leve en laete leve, zeg 'k mor.

Eêns per week kwam Teunis Koppelaar langs om boodschoppe op te schrijve in z'n boeksie. Moeder zette op d'n ouwerwetse manier koffie, keteltjie kokend waoter en dan opgiete. Teunis haolde onderwijl 't boeksie tevoorschijn om de boodschoppe op te notere. Wij zurregde d'r voor dat ie ok chips en Fanta opschreef, dà was voor de zaeterdag bij 't tillevisie kijke naer Mies Bouwman of Willem Duys. As aalles was opgeschreve en 't boeksie dichtgeklapt, haolden die aal z'n daege 'n handvol toffeechies uit z'n zak, die die dan joviaol op taofel kieperde. Laeter op d'n dag wier d'r beneeje gebeld en geroope: "KOPpelaar" en dan kwam Bertus Koppelaar, mè z'n bloedblaer (pinopet) op z'n hêd, met 'n gang as 'n kogel 6 trappe opstekkere met 'n grôoten dôs vol boodschoppe. Die vent hà waerlijk 'n condisie as 'n paerd!

D'r kwamme nie enkeld loi mè handel aan de deur, d'r kwamme d'r ok wà ophaole in plaets van brenge, zôôas de schilleboer en de lorreboer. Jo de Snoo kwam met 'n grôote vetlere tas om z'n schoere de huur ophaole en de cente voor 't begraefenisfongst. As de huur betaold was, zettende die 'n stempeltjie op de huurkaart. Leen Venis haolde de contrebusie voor d'n bond op. Aalles gong toe nog handjie contantjie. 'k Zou bekant d'n koleboer vergete, die kwam mor êêns per jaer om 't kolehok vol te kiepere en bij wie d'r olie stookte, kwam d'n olieboer de tank vulle. Vedders wazze d'r nog loi die ze colperteurs noemde. Die perbeerde de mense aallerlaai dinger aan te smere. Dà kon verschille van stofzuigers of koffiezetapperaote tot aan Perzische klêejchies toe. 't Ontroerenst vong 'k aailijk 't ouwe verkreukelde wijfie dat 6 trappe opstompelde met 'De Wachtoren'. Me moeder, streng in de leer grôotgebracht deur de mandemaaker, mor die nae d'r trouwe 't gelêf overboord hà gegoid, kon 't nooit over heur hart verkrijge om 't mensie deur te sture. Dan douwde moeder heur 'n knaok in d'r hand en nam die 'Wachtoren' in ontvangst.

Een mandemaakertie